

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Danske Kæmpeviser til Skole-Brug udvalgte og tillæmpede af Nik. Fred. Sev. Grundtvig

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Danske Kæmpeviser til Skole-Brug udvalgte og tillæmpede af Nik. Fred. Sev. Grundtvig", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 128. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1847_896A-txt-shoot-idm9032.pdf (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Svenn Felding og den Tydske Dronning.

- 1 **D**er stunder ind til *Dannemark*
Saamangen en ærlig Mand,
Der komme og *Tydske* Riddere fleer
End jeg opregne kan.
De stunder ind til Danmark.
- 2 Og det var Dannerkonningen,
Han kaldte paa Svende to:
"I bede Hr. *Svenn Felding*
I Salen for mig indgaae!"
- 3 Og ind kom Hr. *Svenn Felding*
Og stod for Kongens Bord:
"Hvad vil I, Dannerkonning,
Hvi sendte I mig Ord?"
- 4 "Og hør du mig, *Svenn Felding!*
Du skal i Herrefærd,
Og du skal fare til *Tydskland*
At hente min Hjertenskiær'."
- 5 "Og skal jeg fare til *Tydskland*
Og hente eders Hjertenskiær',
Da veed I vel, det nytter ei,
At jeg kommer ene der.
- 6 Vel hundred' Brynjeklædte
Mig følge af eders Gaard!
Saa axler selv jeg Kaaben
Med Foer af Sobel og Maar."
- 7 Saa seiled han til *Tydskland*,
Var Dansk i Sind og Skind,
Og saa gik han i Høieloft,
For *Tydsklands* Konge ind.
- 8 130"Hil sidde I, Konning høibaaren,
Alt over eders brede Bord!
Nu Kongen af Danmarks Rige
Har sendt eder Beile-Ord."
- 9 Det meldte Hr. *Svenn Felding*,
Det første, han *Juttelil* saae:
"Og Skam faae begge de Hænder,
Som skulde dine Øine toe!"
- 10 "Og hør du, Hr. *Svenn Felding!*
Du spotte mig ei til Harm!
Jeg haver det forsande spurgt,
Du er et Slegfredbarn."
- 11 "Og om jeg er et Slegfredbarn,
Har Frænder jeg med de Bedste,
Saa jeg kan slide Skarlagene rød,
Og ride med hundrede Heste."
- 12 "Men der er aldrig saa arg en Skalk,
Haver han et par røde Hoser,
At naar han kommer i *Tydskland* ud,
Han jo af sin Slægt sig roser."

- 13 “Og der er aldrig saa arg en Svik,
Haver hun en guldsprængt Hue,
Naar hun kommer ind til Dannemark,
Hun kalder sig jo en Frue.
- 14 Men Børen blæser saa blidelig,
Og Bølgen leger paa Sand,
Det hjælper ikke, vi tøve her,
Langt fra vort Fæderneland.
- 15 131 Vil I da følge, saa er det Tid,
Min Herre, han faaer sin Ville ^{*Villie.},
Den Gud, som sammenføier let,
Kan eder og snart adskille.”
- 16 Og det var Hr. *Svenn Felding*,
Tog *Juttelil* i sin Arm,
Saa satte han hende saa trofast ned,
Det gjaldt i hver hendes Tarm.
- 17 Og det var Hr. *Svenn Felding*,
Han styred sin Snekke til Land,
Og det var Dannerkongen,
Han tumled sin Hest paa Sand.
- 18 Og det var Hr. *Svenn Felding*,
Han viftede med sin Hat:
“Min Herre, I sprænge ei Hors idag!
Vi har ikke Fryden fat.”
- 19 Saa tog de strax den unge Brud,
Og førde hende op i Land,
Og hende timedes Hæder stor,
Af Kvinde saavel som Mand.
- 20 De satte hende i Gyldenkarm,
Med Ædelstene saa prud,
Dem gav hende Dannerkongen,
For han tog hende til Brud.
- 21 “Lidt Godt man høit skal sætte,
Og sjelden see dertil;
Saa mangen er Skæbne i Bryllupsfærd,
Saa underlig gaaer det Spil.”
- 22 132 Det meldte Jomfru *Juttelil*,
Der hun det Brudehus saae:
Gid de faae Skam, de Tømmermænd,
Som her lagde Vinn oppaa!
- 23 Gid de faae Skam, de Tømmermænd,
Som her toge Øl og Mad!
Og saa faae han, *Svenn Felding* selv,
For usselt han bar sig ad!”
- 24 Det meldte Hr. *Svenn Felding*,
Han kunde den Spot ei lide:
Saa vende I eders Vogn omkring
Og lade ad *Tydskland* glide!
- 25 Det meldte Hr. *Peter Kæmpfer* vredt,
Han var en Kæmpe saa stark:
Idag saa vil jeg dyste med dig
Om Hors og hundrede Mark.
- 26 “Alt nok saa haver jeg Heste paa Stald,
Og Penninge i mit Være ^{*Væрге} ∴ Giemme.,
Men jeg vil dyste med dig idag

For Danske Jomfruers Ære.”

- 27 Det første Ridt, de sammen red,
De Kæmper var begge saa sterke,
Isønder sprang *Svenn Feldings* Spær,
Deres Skjolde drev langt i Marke.
- 28 Da loe hun, Jomfru *Juttelil*,
Hun smiled under Skarlagen-Skind:
“Saadanne er alle mine Hofmænd,
Jeg førde i Dannemark ind.”
- 29 133Det andet Ridt, de sammen red,
De Kæmper vare saa vrede,
Da sank Hr. *Peters* Hest i Knæ,
Hans Hoved drev langt paa Hede.
- 30 Da græd hun, Jomfru *Juttelil*,
Og Hænderne sammen slog:
“Usalig jeg ind til Danmark kom
Med stærkeste Kæmper to.”
- 31 Da loe han, Dannerkonning, smaat,
Han smiled under Skarlagen rød:
“Saadanne er alle de Danske Hofmænd,
Som jeg giver Guld og Brød.”
- 32 Og det var aarle, Fru *Juttelil*,
Hun krævede Morgengave:
“*Svenn Feldings* Hoved I give mig!
Jeg vil ikke andet have.”
- 33 “Jeg giver dig Sølv, jeg giver dig Guld,
Og Borge hos mig at volde ~~at~~ raade for.
Men aldrig faaer du en Draabe Blod
Af Dannemænd de bolde.”
De stunder ind til Danmark.